

Lișeța, rața și gâsca

Grigore Alexandrescu

Spun că-n vara trecută o lișeță ș-o rață,
Ai lebedei de baltă consilieri privați,
Supt președința găștei s-au strâns de dimineată
Pe lac la Cișmegiu; acolo invitați
Erau din înalt ordin a hotărî în sfat
O pricină de stat,
Adică prin dezbateri adânc să chibzuiască
Pentru un pește mare, cu ce sos să-l gătească.
Căci lebăda gătoasă
Voia să dea o masă;
Mare le fu gâlceava și lungă convorbirea:
Prezidentul le zise: „Fraților senatori!
Să lăsăm chibzuirea,
Pricina, cum să vede, e foarte delicată,
Și dup-a mea părere trebuie amânată:
Veniți mâine în zori.”
Propunerea aceasta cu toți o aplaudară
Și pentru-ntâia oară
Pe gâscă lăudară
Pentru a ei idee, apoi se risipiră
Și a doua zi iară l-același loc veniră.
Pân-a doua zi însă știți ce s-a întâmplat?
Fiind vară și soare și o căldură mare,
Peștele s-a stricat
Și racii l-a mâncat.

Cuvintele-aci scrise să nu vă pară glume;
Consiliuri d-acestea vedem destule-n lume,
Și la noi mai ales
Se-ntâmplă foarte des.